Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Korinthiërs 3, 5 - 7
Ochtenddienst
Bevestiging ambtsdragers

Broeders en zusters,

1. **Zingen : Lied 434 : 1 en 2**
2. **Lezing van de wet**
3. **Zingen : Psalm 34 : 2 en 3**
4. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
5. **Schriftlezing : 1 Korinthiërs 1 : 10 – 17 en 1 Korinthiërs 3 : 1- 4**
6. **Zingen : Psalm 34 : 5 en 7**
7. **Tekst : 1 Korinthiërs 3 : 5 – 9**
8. **Zingen : Psalm 133**
9. **Bevestiging ambtsdragers staande toezingen : Ps. 134 : 3**
10. **Dankzegging en voorbede**
11. **Slotzang : Psalm 127 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,
Het is heel mooi, broeders en zusters, hoe in deze weken alles in elkaar schuift. Hemelvaart afgelopen donderdag, bevestiging van ambtsdragers vandaag en, zo de Here wil, volgende week Pinksteren met 4 jonge mensen die belijdenis afleggen van hun geloof. Als je erover nadenkt dan zou je er misschien wel een gewoonte van moeten maken om ambtsdragers op deze zondag. De zondag direct na Hemelvaart te bevestigen. Want het bijzondere ambt heeft alles met Hemelvaart en Pinksteren te maken.
Nu kan ik me goed voorstellen, dat veel jongens en meisjes niet direct begrijpen wat Hemelvaart en de bevestiging van ambtsdragers met elkaar te maken hebben. Ik zou dat op jullie leeftijd ook niet begrepen hebben. Als je afgelopen donderdag in de kerk bent geweest en goed hebt opgelet, dan weet je waarschijnlijk nog wel dat er twee dingen zijn die van de Hemelvaart van de Here Jezus een feest maken. Allereerst het feit dat de Here nu weer de eer en de heerlijkheid ontvangt die Hij hoort te ontvangen. Hier op aarde hebben veel mensen Hem gehaat. Ja, we hebben de Here zo gehaat dat we Hem

hebben laten sterven aan een kruis. Maar in de hemel buigt iedere knie voor Hem. Zingen ze voor Hem en aanbidden Hem. Dat is een feest voor Hem, maar ook voor ons die de Here liefhebben.

Maar we hebben donderdag gezien, dat het niet alleen fijn voor de Here is dat Hij weer in de hemel is. Want de Here Jezus zit in de hemel maar niet wat achterover te hangen. Nee, de Here gebruikt de macht die Hij in de hemel heeft om voor ons te zorgen en ons te beschermen. In Efeziërs 4 vers 8 kunnen we lezen hoe de Hemelvaart van onze Here verbonden is met de ambtsdragers in ons midden. Daar staat: "opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mee, gaven gaf Hij aan de mensen." Om in vers 11 te vertellen wat deze gaven zijn. "Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid van het geloof en van de volle kennis van de Zoon van God bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom, de volheid van Christus." Dit is een moeilijke zin en een aparte preek waard. Maar ook zonder uitleg en begrip van ieder zinsdeel leren we hier dat de Here Jezus ons de bijzondere ambtsdragers geeft tot opbouw van ons als gemeente. Zodat we meer en meer groeien in liefde en eenheid van het geloof in de Here Jezus. De ambtsdragers die wij ontvangen zijn dus zichtbaar bewijs van de zorg van de Here voor ons.

De Here Jezus geeft ons dus deze broeders om voor ons te zorgen. Om voor ons als gemeente te zorgen. Dat geldt voor de diaken, de ouderling en ook voor de predikant. Nu zijn vooral deze laatste ambtsdragers geregeld onderwerp van gesprek. Welke dominee men graag hoort en welke minder. Welke maar een stijve hark is en welke vlot is. Er zijn wel broeders en zusters die daar heel ver in gaan. Die bepaalde predikanten helemaal fantastisch vinden en andere predikanten maar niks. Dat is overigens niet iets van de laatste tijd. In de dagen van Paulus hadden de broeders en zusters ook zo hun voorkeuren. In Korinthe waren er mensen die grote fan waren van Paulus, anderen waren meer gecharmeerd van Apollos en weer een ander gaf de voorkeur aan Petrus. In onze tekst komt Paulus de gemeente het juiste zicht geven op de persoon van de ambtsdrager. Ik bedien u het Woord van de Here deze morgen onder het volgende thema:

De Here Jezus bouwt zelf zijn gemeente en gebruikt daarbij de dienst van zijn ambtsdragers.

Dit

1. **relativeert de persoon van de ambtsdrager,**
2. **doet ons alles van de Here verwachten.**

We zullen dus allereerst zien dat het feit dat de Here Jezus zelf de gemeente bouwt en daarbij de dienst van de ambtsdrager gebruikt, de persoon van de ambtsdrager relativeert. De apostel Paulus besteedt heel wat aandacht aan het feit dat het ene gemeentelid roept dat hij van Paulus is en dat de ander roept dat hij van Apollos is. De eerste drie hoofdstukken in deze brief zijn aan deze twist geweid. En zelfs in hoofdstuk 4 horen we de twist nog nagalmen. Dat Paulus hier zoveel aandacht aan besteedt kan ons misschien verwonderen. Was dit nu zo belangrijk? Dat de een nu meer van Paulus is gecharmeerd en de ander wat meer van Apollos. Zo belangrijk is dat toch ook niet.
Maar het gaat om veel meer dan van wie men gecharmeerd is. En het is ook belangrijk dat wij dat zien. Want wij leven ook in een tijd, waarin meer en meer naar de persoon gekeken en steeds minder naar wat hij te vertellen. In de politiek speelt het steeds meer een rol en in de kerk ook. We staan nu eenmaal niet buiten onze tijd. Maar of dit zo'n goede ontwikkeling is, is de vraag. Want wat is die persoon van de ambtsdrager nu? Zoals Paulus dat ook vraagt.
"Wat is dan Apollos? Of wat is Paulus? Dienaren door wie u tot geloof gekomen bent, en wel zoals de Here dit aan een ieder geschonken heeft." Apollos en Paulus zijn slechts dienaren. En het gaat nooit om de dienaar. De dienaar is er voor zijn Heer. Het gaat dus niet om Paulus of Apollos. Ze zijn slechts dienaren. Dienaren door wie de gemeenteleden tot geloof gekomen zijn. Dat is op zich heel kostbaar dat ze door hun werk als dienaren tot geloof zijn gekomen. Maar daar moet men niet bij blijven stilstaan. Paulus heeft geplant. Hij heeft het evangelie als eerste in Korinthe verkondigd. Hij heeft de gemeente gesticht. Apollos heeft op dat werk van Paulus verder gebouwd. Daarop doelt Paulus als hij vers 5 eindigt met de woorden, "en wel zoals de Here dit aan een ieder geschonken heeft". Wat ze gedaan hebben, daartoe heeft de Here ze in staat gesteld. Hij heeft Paulus in staat gesteld de gemeente te stichten. Apollos in staat gesteld om verder te bouwen. Maar is dat nu zo belangrijk? Nee, het is vele malen belangrijker dat men in de Here gelooft door wie deze dienaren gestuurd zijn. Het gaat allemaal om Jezus Christus.

En dat is voor ons allemaal belangrijk om dat goed te beseffen. Het is belangrijk voor ons als gemeenteleden. Want dat voorkomt dat we al te veel aandacht gaan geven aan de persoon van de ambtsdrager. Met alle nare gevolgen van dien. Want ik ben ervan overtuigd dat de toename van het aantal losmakingen van predikanten onder andere hiermee te maken heeft. Het voorkomt dat we al te snel uitgekeken raken op onze predikanten, ouderlingen en diakenen. Ambtsdragers hoeven geen getapte broeders te zijn, populair en vlot. Nee, ze moeten trouwe dienaren die hun Here centraal stellen in het Woord dat ze spreken en in de dingen die ze doen.

Maar dit is ook belangrijk voor de ambtsdrager zelf. Ik weet zelf hoe gemakkelijk je als ambtsdrager jezelf gaat vergelijken met een andere ambtsdrager. Het kan ertoe leiden dat je jezelf fantastisch vindt. Het kan er ook toe leiden, dat je jezelf maar ongeschikt vindt. Want je preken zijn niet zo leuk, je voordracht is niet zo levendig, je vindt het moeilijk om goed met de jeugd om te gaan, je kunt niet zoveel werk verzetten als anderen, en zo zou ik nog wel even door kunnen gaan. Maar broeders, u moet ook niet zo naar uzelf kijken. De Here heeft u uitgekozen om als zijn dienaar in het bijzonder ambt voor zijn gemeente te zorgen. U met uw mogelijkheden en beperkingen. Doe dan uw best met die gaven die u ontvangen hebt, zonder u druk te maken over het feit dat die dit beter doet en die dat. Vraag u ook niet af of het werk van de ander belangrijker is dan dat van u. Paulus schrijft in vers 8: “wie plant en wie begiet, staan gelijk”. De predikant is niet meer dan de ouderling. De ouderling niet meer dan de diaken. Alledrie zijn ze nodig. En ieder zal zijn eigen loon krijgen naar zijn eigen werk. Maak u dus niet druk over de vraag of u populair bent of niet. Of dat u uw werk beter of minder goed doet dan de ander. Doe gewoon trouw uw werk voor de Here die u tot uw ambt geroepen heeft. Hij die u beoordeelt is de Here. Zoals Paulus dat in vers 4 van het volgende hoofdstuk schrijft. Dat in de eerste plaats.

We zullen dus in de tweede plaats zien dat het feit dat de Here Jezus zelf de gemeente bouwt en daarbij de dienst van de ambtsdrager gebruikt, ons alles van de Here laat verwachten. In vers 6 spreekt Paulus over het feit dat hij geplant heeft, Apollos heeft begoten, maar God de wasdom gaf. Het is duidelijkst wat het belangrijkst is: de wasdom. De groei. Jullie kunnen ook wel begrijpen wat Paulus hier bedoelt. Misschien heb je samen met je vader of je moeder wel eens plantjes in de tuin gezet. Waarbij je vader of moeder het gat in de grond maakte voor de plant, hem uit de pot haalde

en in de grond zette. En jij mocht dan met de gieter of de slang wat water bij de plant gieten. Allemaal belangrijke dingen om een mooie plant in de tuin te krijgen. Maar hoe belangrijk het planten en gieten ook is. Je ouders en jij kunnen die plant niet laten groeien. Alleen de Here kan een plant laten groeien.

Zo is het ook in de kerk. Een dominee kan wel preken, catechisatie geven, de ouderling kan wel met ons praten. Maar de dominee en de ouderling kunnen ons het geloof niet geven. Dat kan alleen de Here. Hij alleen kan onze harten zo bewerken dat we onze knieën voor de Here buigen. Dat we onze zonden belijden en heel onze redding bij de Here Jezus zoeken.

Nu vinden we in de Griekse grondtekst nog een element terug dat in onze vertaling niet zo goed kan worden weergegeven. In het Grieks wordt veel aandacht gegeven aan het aspect van het werkwoord. Daar bedoel ik dit mee. Paulus geeft hier heel duidelijk aan dat zijn planten in het verleden heeft plaats gevonden. Zijn taak heeft in het verleden plaats gevonden. Hetzelfde geldt voor het gietwerk dat Apollos heeft gedaan. Maar het werk van God heeft niet alleen in het verleden plaats gevonden, maar de Here gaat daar ook nog steeds mee door. Ook dat moeten we beseffen. Als ambtsdrager ben je toch maar relatief kort in een gemeente bezig. Predikanten komen en gaan. Ouderlingen komen en gaan. Maar het werk van de Here gaat altijd door. De Here is de constante factor in de groei van ons geloof. Hij en Hij alleen. De Here is de constante factor in het leven en de groei van ons als gemeente.

Daar moeten we ons meer en meer van bewust worden. De kerk. We blijven te kerk vaak nog veel te veel zien als onze prestatie. Ons werk. Dat is, denk ik, ook iets dat we ons in tijden van beroepingswerk veel meer bewust moeten zijn. Zowel als gemeente als predikanten. Beide hebben vaak de hoop dat een nieuwe predikant voor een nieuw elan zal zorgen in de gemeente. Maar dan zijn onze verwachtingen verkeerd gericht. We zullen het van onze Here Jezus Christus moeten verwachten. Zoals Paulus dat nog eens duidelijk maakt in het laatste vers van onze tekst. Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij.

De ambtsdrager hoeft het niet allemaal zelf te doen. Of de kerk zal groeien en bloeien ligt niet in zijn macht. Hij is slechts een dienaar. Een medearbeider van God, van Christus. Dat geeft rust aan de ene kant. Brengt verwondering aan de andere. Want wie ben je

dat de Here je wil gebruiken voor de bewerking van zijn akker, voor de bouw aan zijn kerk?

De gemeente mag het ook weten. Ons voortbestaan, onze bloei en groei, liggen in de handen van onze Here Jezus. Zijn akker zijn wij. Zijn bouwwerk. En Hij is bezig in ons midden. Zeker, we zien aan de ene kant afval en verslapping in het geloof. Maar aan de andere kant zien we ook groei en vernieuwing van het geloof. De Here vergeet ons niet. Hij is in ons midden.

Nu zegt u misschien: dominee, dat is allemaal mooi wat u heeft gezegd, maar erg veel nieuws had u niet te vertellen. Dan kan waar zijn. In zekere zin hoop ik zelfs dat het waar is. Want het is mijn taak niet om u telkens wat nieuws te vertellen. Het is mijn taak u het vertrouwde evangelie van onze Jezus Christus en die gekruisigd te verkondigen. Maar er is nog iets, wat ik zou willen vragen. Vertaalt deze kennis zich dan ook in daden? Hoe bedoelt u? Ik bedoel dit. Als we alles inderdaad zo sterk van de Here verwachten, dan moet dat toch ook zichtbaar zijn in ons gebedsleven. Dat moet ons gebed voor de onze broeders en zusters en onze ambtsdragers toch telkens weer tot de Here opklimmen. Maar is dat ook zo?

En broeders ambtsdragers, bidden wij wel genoeg? Als we leven in de overtuiging dat de Here de groei geeft, dat wij slechts planten en begieten, dragen we dan wel de broeders en zusters die ons zijn toevertrouwd voldoende aan de Here op? Ik moet eerlijk bekennen dat het daar bij mij behoorlijk aan schort. En ik vrees, omdat we niet echt een levende gebedscultuur in onze kerken hebben opgebouwd, dat het daar ook bij u wel aan schort. Laten we daar dan ook tijd voor maken. Ook dit hoort bij ons ambtswerk. Ja, laten we in afhankelijkheid van de Here zijn gemeente zijn. Waarbij we alles van Hem onze Here, onze hoogste Profeet en Leraar, onze enige Hogepriester en onze eeuwige Koning verwachten. Dan zal het ons wel gaan. Dan zal de Here groei geven in ons als zijn gemeente.

Amen